

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Maiores ac omnium posteritatis memoria arce demolita, subiecta praedia permisit. Ità pro arbitrio suo omnia cepit in ducatu administrare regina. Seniores Gerhardi filium, adhibitis tribus in familiam, misit in regnum educandum, obsidem habitura. si quid ab Holsatia intentaretur. Interim in Holsatia & ducatu, multa per tumultum agebantur, utpotè, quibus legitimus deerat princeps. Comes Henricus ferè omnia in Holsatia: domina autem relicta, cum suorum tutoribus filiorum, in ducatu, quantum à regina sinebatur, agebat. Sed illa administrationis diuisio ruinam minitabatur. Nam Ericus Krummedich miles, & Nicolaus Lembeke, magnarum in ducatu rerum dominus, quibusdam de rebus dissidentes, metum cōciebant. Vnde factum est, ut publica commoda minùs curarentur.

CAPVT XXIII.

Henricus per ea tempora dux Brunsvici, cū bel- lum ultra ðoeseram haberet, congressus Bernhardo nobili viro de Lippia, infelicitèrque pugnans, ab eo capitur, & in vinculis per annum habitus, non nisi magno ere expromisso potuit relaxari. Centum millia aureorum dicitur se daturum constituisse. Sed tamen post eà sola quindecim millia soluta memorantur per amicos fideiussores. Quo tempore ciues Mindenses in sua ciuitatis concilium tumultuantes, ipsum vrbe eiecerunt, vxoribus post eos in curribus per contumeliam missis. Egere quod poterant eiectioni: primùm manu iniuriam vlciscèntes, & incendijs grassantes: Ex primarijs tumultus authoribus, quendam deprehensum foris, quidam ex proconsulibus sua manu appendit in arborem iuglandum. Inde iure agere connisus, idem ad Robertum Romanorum regem contendit: ibiq; ciues euocatos, &

non

non comparentes, banno subijci curauit imperiali. Quo iure vicinos illis principes, qui tuebantur, auertit: inuectionem rerum prohiberi obtinuit, & fame compulit recipere, quos per iniuriam eiecerunt. Sed Henricus dux memoratus, cum se in Bernhardum de Lippia vindicare constituisset, armis quanta potuit contractis, in arcem Pol duxit: & secretius aggressus, sacra nocte Paschali, cum nihil hostile formidaretur, per suos conscendens cepit. Indè mouens in oppidum Horne, facile expugnauit, manuit: & indè excurrrens, omnem terram solitudini coaquauit, igne & ferro consumens omnia. Otto indè Bremensis archiepiscopus, frater ducum, in fata concedens, locum fecit Iohanni Slaemstorp archidiacono Hadelerie. Interim verò Bremensis diocesis miserè inter manus comitum de Aldenborg laceratur, in prædam exposita. Bremensis diu ciuitas neutralitatè egit: ad inum tamen cum se partibus immisceret, cepit Mauritium comitem de Aldenborg, & abduxit in urbem, diu habitum captiuum. Interim crescente pertinacia hæreticorum in Bohemia, præsertim in vrbe Pragensi, cum non aliud molirentur Bohemi, quàm Teutonicorum de vrbe eiectionem, ad omnia dissimulante, & mortaliter soporato rege Suentzlao, tandem octauo post mille quadringentos, turmatim Teutonici doctores & scholares ad duomillia emigrarunt: & in oppidum Misna Lipsiam sese collocarunt: Quo loco ex illo tempore, annitentibus marchionibus, solenne cœpit esse gymnasium vsq; hodiè florens. Praga autem suis miserabiliter infecta erroribus, magis atq; magis indiès efferuescebat: quæ malo filiorum suorum principio, cum in gyrum & vertiginem semel acta esset, quiescere non potuit, quoad schisma suum ab omni ecclesia efficeret dimembrari. Multa exindè sequu-

sequuta sunt incommoda, bella sine fine saeuientia: quod suis locis in *Exo* andalia commemorabitur. Tantum potest paruis initijs coepta discordia, qua progressu alita, crescit in maximam.

CAPVT XXV.

ERicus dux Saxoniae per haec tempora, cum cerne-
ret tumultuari ciuitatem intus Lubicensem, quod
commune, eiecto concilio vrbis, nouos magistratus crea-
uerit: vsus temporum opportunitate, oppidum Molne,
quod patres eius eiusdem ciuitatis senatui impignora-
runt, occupauit: ecclesiam in castelli morem propugna-
tione firmavit: Sed tamen ciues eductis bellicis machi-
nis, cum in eum ducerent, facile coegerunt eum, relicto op-
pido, se in tutum recipere: Sic denud coecepit oppidum in
potestatem ciuium. Sed incendiū, quod abiens Ericus con-
citauit, non facile potuit restingui, quo minus maior op-
pidi pars conflagraret. Iidem ciues cum in armis essent,
praesidium Ritzerow deiecerunt, quod inde ducales pro-
currere arbitrarentur: Simul & hoc reputantes, arcem
ab Ottone patre nuper ciuitati permissam, cum incuria
sua Bergerdorpe amisisset, iure ad ciuitatem pertinere.
Nec longè post in ducatum mouentes, Ratzeburgum
impugnauerunt. Pauci se ostenderunt, ceteris latentibus
ad insidias: Euenit quod suspicati sunt. Ratzeburgen-
ses cum cernerent à paucis se incuruari, eorum paucitate
contempta, eruperant, ut conflagrarent, manus illis conse-
rentes. Cum de latibulis ceteri prorumperent, retrouersi
per pontem in oppidum cesserunt. Sed cum vrgerent ho-
stes, ipsiq; inuicem premerent, subsedit pons fractus, &
multi oppidanorum aquis praefocati periērunt. Otto in-
tereà Monasteriensis episcopus, comitibus de Solmis op-
positus, eiecit illos de Westphalia: praesidiaq; eorum Marte

occu-